

KAÇAK TOHUM TANESİ

Yazar
HÜLYA KAYIŞ AKYER

Resimleyen
ŞEYMA KABAN

BİZİM
HİKÂYESİMİZ
SERİSİ

KAÇAK TOHUM TANESİ

T.C.
MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI
TEMEL EĞİTİM GENEL MÜDÜRLÜĞÜ ADINA
Prof. Dr. ZARİFE SEÇER
Genel Müdür

Editörler
SERDAR ARHAN
İBRAHİM TÖKEL
AYNUR ARSLAN
GAMZE SEÇGİN
MELTEM DEMİR
ZEYNEP ÇANKAL

Dil Uzmanı
KADİR DURU

Dizgi ve Tasarım
NESLİHAN BAL

Millî Eğitim Bakanlığı Yayınları: 8917
Dizi-Yayın Numarası: 305
ISBN 978-975-11-7360-7

Her hakkı saklıdır ve Millî Eğitim Bakanlığına aittir. Kitabın metin ve görselleri kısmen de olsa hiçbir surette alınıp yayımlanamaz. Millî Eğitim Bakanlığının 28.04.2023 tarihli ve 75295462 sayılı Makam Oluru ile basılıp dağıtılması uygun görülmüştür.

KAÇAK TOHUM TANESİ

Eki, bir buğday başağının içindeki onlarca buğday tanesinden sadece biriydi. Yaz gelip de ekinler büyüyünce hasat zamanı geldi. Biçerdöver, tarlalardaki buğdayları güzelce biçti ve daha sonra buğday tanelerini başaklarından ayırdı. Geriye kalan buğday saplarını da paketleyip balya yaptı. Eki, hasat zamanının bir an önce son bulmasını istiyordu. Biçerdöverin içinde yeterince vakit geçirmişti. İsteği nihayet gerçekleşti. Tarlalardan toplanan buğdaylar, evlerin bahçesindeki büyük ambarlara dolduruldu.

Eki yüzlerce, binlerce hatta milyonlarca buğday tanesiyle yan yana olmayı sevdi ama burası çok karanlıktı. Güneşi ve rüzgârı şimdiden çok özlemişti. Gün ışığına bakmak, rüzgârda bir o yana bir bu yana sallanmak istiyordu.

Derken günler geçti ve bir gün ambarın kapısı açıldı. Eki çok heyecanlandı. Sonunda bu karanlıktan kurtulacaktı. Ellerinde çuvallarla gelen çiftçiler, buğday tanelerini çuvallara dikkatlice dolduruyorlar ve bir yandan da aralarında konuşuyorlardı:

— Bu yıl hasat çok verimli geçti.

— Evet, bu sene hem bolca un öğütür hem de istediğimiz kadar tohumluk ayırırız.

Çuvallar tek tek doluyordu. Ama sıra Eki'ye bir türlü gelmiyordu. Sonunda tüm çuvallar doldu ve Eki yine karanlık ambarda kaldı.

O günden sonra uzun bir süre ambarın kapısını açan olmadı. Günler günleri, haftalar haftaları, aylar ayları kovaladı.

Eki bu ambardan çıkmanın yollarını aradı ama kapı sıkı sıkıya kapatılmıştı, buradan çıkmanın imkânı yoktu.

Eki'nin artık umudunu yitirdiği bir gün ambarın kapısı açılıverdi. Eki öyle mutlu oldu ki... Yine ellerinde çuvallarla o çiftçiler gelmişti ve yine aralarında konuşuyorlardı:

— Tohumluk için ayırdığımız buğdaylar burada.

— Evet, hadi bir an önce çuvalları doldurup tarlaya gidelim.

Eki, konuşulanları duyunca yazın bittiğini, ekim ayının geldiğini anladı. Koskoca yazı ambarda geçirdiği için üzölmüştü. Fakat buradan çıkacağı için üzüntüsünün yerini bir heyecan aldı.

Sonunda Eki de bir çuvala konuldu. Tarlaya gideceklerini biliyordu. Evine dönüyor olmaktan keyfi yerine gelmişti.

Tarlaya vardıklarında tarlanın sürüldüğünü ve buğday ekimine hazır olduğunu gördü. Ama Eki, toprağın altına girmek istemiyordu. Çuvallar traktörden indirilince kaçmaya karar verdi. İnsanlardan biri Eki'nin bulunduğu çuvalın ağzını açınca Eki tüm gücüyle kendini fırlattı ve çuvaldan aşağıya düştü, sonra da yuvarlanarak oradan kaçtı.

Bir tepeye çıkıp doyasıya gün ışığına baktı, rüzgârı hissetti. Aşağıda, tarlada, arkadaşları sürülmüş toprağa atıldı. Toprağın altında yine karanlığa gömüldüler. Gerçi arkadaşları bu durumdan hiç şikâyetçi değildi.

Eki ilk günler çok mutluydu ve özgürdü. Güneş ve rüzgâr yanındaydı.

Ama günler geçtikçe arkadaşları buğday tanelerini özledi. Acaba toprağın altında ne yapıyorlardı?

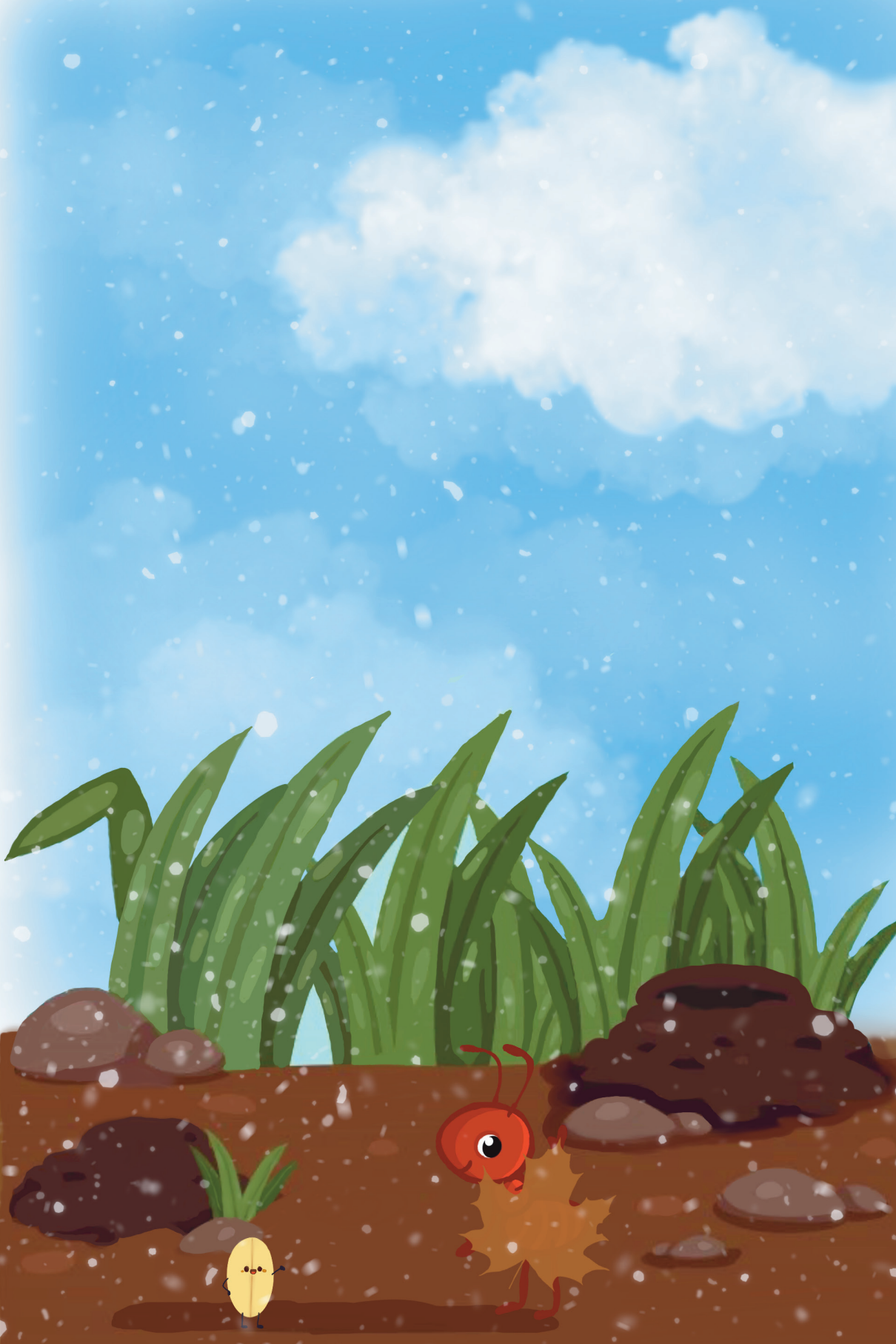
Zamanla her Şey zorlaŐmaya başladı. KıŐ yaklaŐıyordu. Rüzgâr ise daha sert esmeye başladı. Tepeye gelen bir kuş, Eki'nin peŐine düştü. Eki, kuştan kaçmak için yaprakların altına saklandı.

Bir gün gökyüzünden beyaz kristal tanelerin düŐtüğünü gördü. Bu, kar olmalıydı. Adını duymuŐtu ama onu ilk kez görüyordu. İçini bir hüzün sardı. Arkadaşları buğday taneleri sıcacık toprağın altındaydı. Eki ise bir yandan kuştan kaçıyor, bir yandan soğukla mücadele ediyordu. Eki, hata yaptığını anladı. Ama artık çok geçti. Onu kimse toprağın altına koyamazdı.

Eki, umudunu yitirmişti ki tepeye çıkan bir karınca gördü. Karınca, Eki'ye: "Senin ne işin var burada hem o yaprağın altında ne yapıyorsun? ArkadaŐların toprağın altında, bu soğukta burada donarsın. İstersen seni arkadaşlarının yanına götürebilirim." dedi. Eki, heyecanla "Nasıl?" dedi.

Karınca: "Seni bu yaprakla birlikte taşıyıp arkadaşlarının yanına götürürüm hem o kuş da seni göremez, sonra da toprağı kazarım, sen de arkadaşlarının yanına gider onlara kavuşursun." dedi.

"Peki, beni nasıl taşıyacaksın?" dedi Eki. Karınca "Biz karıncaların ne kadar güçlü olduğunu duymadın herhâlde?" dedi ve Eki'yi kaldırdı. Eki inanmadı. Ama bir yandan da çok çok mutlu oldu. Karınca, Eki'yi tepeden tarlaya indirdi ve toprağı güzelce kazdı. Eki, karıncanın açtığı çukura hemen girdi ve toprağın sıcaklığını hissetti. Eki, karıncaya teşekkür etti.

Karınca, Eki'nin üzerini örttü ve hazırlık yapması gerektiği için oradan uzaklaştı.

Eki, ait olduğu yerde bulunmaktan çok mutluydu. Arkadaşları, Eki'ye "Hoş geldin!" diye seslendi. Eki artık ne üşüyordu ne de kuştan korkuyordu. Toprak, onu korktuğu her şeyden koruyordu.

Artık Eki'nin ve arkadaşlarının ilkbaharın gelişini beklemekten başka yapacakları bir şey yoktu.

Önce yoğun bir kar yağışı başladı. Eki, karın ağırlığını toprağın altında da olsa hissediyordu ama artık üşümüyordu. Karın toprağı bir örtü gibi örttüğünü ve onları koruduğunu hissediyordu.

Günler geçti ve karlar eridi. Eriyen karlar toprağın altındaki buğdaylara can verdi. Doyana kadar içtiler kar suyunu ve kök salmaya başladılar. Havalar da giderek ısındı. Ve kök salan buğdaylar çimlenmeye başladı, artık toprağın üzerindeydiler. Sıcaklığını artıran güneşle birlikte buğday çimleri de büyüdüler ve başak verdiler. Tabii, bizim Eki de güzel bir buğday başağına dönüştü. Tekrar güneşe ve rüzgâra kavuştuğu için çok neşeliydi. Rüzgârla birlikte bir o yana bir bu yana sallanarak bu günlerin keyfini çıkarıyordu. Eki'yi daha ne maceralar bekliyordu, henüz haberi bile yoktu.

KAÇAK TOHUM TANESİ

Bir buğday tanesi olan Eki, hiç mutlu değildi. İşler planladığı gibi gitmedi. Bu maceranın sonunda Eki, istediği mutluluğa kavuşabilecek mi? Eki'nin macerasında ona eşlik ederek bunu öğrenebilirsiniz.